

Κι ο κλήρος έπεσε στον Κώστα

Πιστά στη στρατηγική της αναμονής παραμένουν τα στελέχη που ηλαιοσιώνουν τον **Ευ. Βενιζέλο**.

Αν εξαιρέσει κανείς τη «διαρροή» από το περιβάλλον του ότι «ο Βαγγέλης εξέφρασε στον Παπανδρέου τη διαφωνία του όταν μίλησαν στο τηλέφωνο», τις δηλώσεις Αλ. Παπαδόπουλου και Ε. Νασιώκα και τις διαφοροποιήσεις κάποιων παραγόντων (Κοντογιαννόπουλος, Παπαντωνίου, Μπίστης), τα «βαριά» ονόματα του Ρεύματος επέλεξαν την εκκωφαντική σιωπή.

Από τη στιγμή που ξέσπασε η μπόρα, οι βουλευτές που στήριξαν Βενιζέλο, άρχισαν ένα γύρο επαφών με οργανώσεις και στελέχη σ' όλη την Ελλάδα με σκοπό να πιάσουν ατμόσφαιρα. Όπως είχαν στην «Κ.Ε.», «το σοκ ήταν μεγάλο και το κλίμα μεταξύ των φίλων μας α-

Το Ρεύμα κάνει τον Κινέζο

κράιο. Ακούσαμε φράσεις του τύπου "θα κάνει το ΠΑΣΟΚ Ένωση Κέντρου" ή "παρέλαβε μαγαζί γυνιά και θα το κάνει περίπτερο"».

Πράγματι, υπήρξαν εισηγήσεις για δυναμικές αντιδράσεις, που προήλθαν κυρίως από πρόσωπα που είχαν συνεργαστεί στενά με τον Κ. Σημίτη. Πρωτάνευσε, ωστόσο, η άποψη ότι «οι απαντήσεις εν θερμώ και υπό το βάρος του συναισθήματος είναι λάθος». Σ' αυτό το μήκος κύματος ήταν και ο ίδιος ο Ευ. Βενιζέλος, ο οποίος κατέβαλε προσπάθειες προκειμένου να αποτρέψει «εκρηκτικές δηλώσεις». Εκτιμήθηκε ότι «η πρωτοβουλία Παπανδρέου

είχε στόχο να προκαλέσει μια τεχνική κρίση ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες για ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα, καθώς η αναμέτρηση είναι επιθυμητή απ' αυτούς, όχι από μας. Δεν πρέπει, λοιπόν, να γίνουμε μέρος της σύγκρουσης».

Η «γραμμή» Βενιζέλου και των συνεργατών του έχει τρεις άξονες:

- Να μην επαναληφθεί το λάθος του Σεπτεμβρίου, όταν δόθηκε η ευκαιρία στον Γ. Παπανδρέου να αποπροσανατολιστεί με τη θεωρία του «εσωτερικού εχθρού».
- «Να μην σηκώσουμε το γάντι που μας πετάει και να τον αφήσου-

με να εισπράξει τα επίχειρα της επιλογής του, τονίζοντας σε όλους τους τόνους την ανάγκη να μην διασπαστεί η συνοχή μας. Ο Γ. Παπανδρέου ως χρεώνεται μόνος του την ευθύνη του διχασμού».

- Να δοθεί χρόνος στους ψηφοφόρους να αντιληφθούν το μέγεθος του λάθους του Γιώργου.

Όλα τα παραπάνω, πρακτικά σημαίνουν «δουλεύουμε μεθοδικά για τη δεύτερη ευκαιρία μας». Δεν συμφωνούν, ωστόσο, όλοι με αυτή χαλαρή στάση: Οι εκπρόσωποι της εκσυγχρονιστικής πλευράς («ρεύμα μέσα στο ρεύμα») πιστεύουν ότι «δεν πρέπει να αποκοπούμε από τις διαθέσεις του ακροατηρίου μας» και συμπληρώνουν πως «η αλληλεγγύη είναι ένα νόμιμο με δύο όψεις. Αν χτυπηθούμε εμείς, ποιος θα μας υποστηρίξει;». **ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ**

■ Πράγματι, το κλίμα στο κόμμα και στην κοινοβουλευτική ομάδα ήταν εδώ και μήνες πολύ βαρύ. Στελέχη και βουλευτές που είχαν υποστηρίξει με ενθουσιασμό τον Γ. Παπανδρέου την 11η Νοεμβρίου εμφανίζονταν δυσαρεστημένοι με τις επιδόσεις του και μετέφεραν τις αγωνιώδεις εκκλήσεις («κάντε κάτι») των ψηφοφόρων τους.

• Τη συντήρηση αυτής της αρρωστημένης κατάστασης μέχρι το φθινόπωρο «που θα έρχονταν τα νέα γάλατα», θέλησε να αποτρέψει ο πρόεδρος. Από κάποιους, μάλιστα, οπαδούς του υποστηρίχθηκε πως «ο Σημίτης είναι εύκολη λεία αφού στον κόσμο της παρτάξας έχει απαξιωθεί από καιρό».

■ Η επόμενη μέρα για τη διοίκηση Παπανδρέου πάντως είναι δύσκολη:

• Πολλοί κορυφαίοι παράγοντες εκφράζουν σε κατ' ιδίαν συζητήσεις την αντίθεσή τους «γιατί δώσαμε ανάσα στην κυβέρνηση και αλείψαμε με βούτυρο το ψωμί του ΣΥΡΙΖΑ».

• Πρώην υπουργός που δεν έχει συμμετοχή στις μάχες χαρακωμάτων εγκαλεί τον Γ. Παπανδρέου, χωρίς, ωστόσο, να αθώνει και τον Κ. Σημίτη: «Ο πρώην πρωθυπουργός έκανε λάθος αλλά και ο πρόεδρος έγκλημα».

■ Επικοινωνιολόγοι ευρέως πολιτικού φάσματος δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο να ενισχυθεί το αρχηγικό προφίλ του Γ. Παπανδρέου: «Σίγουρα ο Γ. Παπανδρέου θα συσπειρώσει τους φανατικούς. Αυτοί όμως θα τον ψηφίσουν έτσι κι αλλιώς. Το θέμα είναι τι θα κάνουν εκείνοι που κρατούν αποστάσεις ή έχουν μεταναστεύσει στην κάλη του ΣΥΡΙΖΑ», σχολιάζουν.

Αλλοι τρεις στο στόχαστρο

Οι δηλώσεις αντίδρασης στην αποπομπή Σημίτη των βουλευτών και πρώην υπουργών **Α. Παπαδόπουλου**, **Ε. Νασιώκα** και **Ν. Αλευρά** δημιούργησαν έντονο προβληματισμό στη Χ. Τρικούπη την Παρασκευή.

■ Ο Γ. Παπανδρέου βρισκόταν στις σεισμόπληκτες περιοχές της Αχαΐας και της Ηλείας και οι συνεργάτες του, στα κεντρικά γραφεία, ήταν σε διαρκή σύσκεψη προσπαθώντας να απαντήσουν στο εξής **δileμμα**: «αφήνουμε τις κινήσεις τους ατιμώρητες διατρέχοντας τον κίνδυνο να πάρουν χαρακτηριστικά μεταδοτικής νόσου; Ή τους αποπέμπουμε από την κοινοβουλευτική ομάδα και βρισκόμαστε απέναντι στο ενδεχόμενο μιας μεζονος κρίσης;»

• Στο δραματικό αυτό δileμμα υπάρχει και μία **τρίτη** παράμετρος: Κι αν το παράδειγμα των «τριών» ακολουθήσουν κι άλλοι, τι θα γίνει; Θα διαγραφούν κι αυτοί; Και πού είναι το όριο;

■ Οι συζητήσεις αυτές διεξάγονταν ενώ έκαναν την εμφάνισή τους οι πρώτες δημοσκοπήσεις για την «ιστορία Σημίτη». Και δεν ήταν καλές για τον πρόεδρο: Η ευρύτερη κοινωνία δεν επιδοκιμάζει την επιλογή του, ενώ το κομματικό ακροατήριο είναι διχασμένο ως προς τις συνέπειες (45%-45%).

■ Το βάρος της κρίσιμης απόφασης πέρασε στις πλάτες του αρχηγού...

Του **ΤΑΣΟΥ ΠΑΠΠΑ**

Γιατί ο Γιώργος απέπεμψε τον Κώστα Σημίτη

Ηταν γραφτό ο **Κ. Σημίτης** να τεθεί εκτός κοινοβουλευτικής ομάδας από τον **Γ. Παπανδρέου** τον οποίο ο ίδιος είχε επιλέξει για να παραδώσει το δαχτυλίδι της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ. Ετσι, «αυτός που έχασε δύο εκλογές έδωσε αυτόν που κέρδισε δύο εκλογές», όπως σχολιάζει στέλεχος του κινήματος.

■ Από καιρό «ψάχνονταν» στο περιβάλλον του Γ. Παπανδρέου για μια κίνηση αρχηγικής πυγμής, καθώς η θεωρία του «εσωτερικού εχθρού» που α-

πέδωσε πριν από την 11η Νοεμβρίου ήταν διαρκώς παρούσα ως η μόνη δικαιολογία για τα γλίσχρα ποσοστά του ΠΑΣΟΚ στις δημοσκοπήσεις:

• Σε πρώτη φάση ως υπονήφιο θύμα φιγουράρισε ο **Ευ. Βενιζέλος**. Όμως ο πρώην υπουργός με τη θεαματική αναδίπλωσή του στο θέμα της δημιουργίας του ομίλου προβληματισμού αφαίρεσε από τον Γ. Παπανδρέου το πρόσχημα.

• Για κάποιο διάστημα έπαιξε και το όνομα του **Αλ. Παπαδόπουλου**, αλλά ο ηπειρώτης πολιτικός έλεγε τα αυτο-

νόητα και δεν ήταν εύκολο να στοιχειοθετηθεί κατηγορία εναντίον του.

• Εσχάτως επιχειρήθηκε να φωτογραφηθεί ως ηθικός αυτουργός των επεισοδίων στη συνδιάσκεψη της ΠΑΣΠ ο νεολαϊκός και μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου **Ν. Ανδρουλάκης**.

Όμως τα γεγονότα τους πρόλαβαν. Με αφορμή την επιστολή Σημίτη στο περιβάλλον Παπανδρέου επικράτησε η λογική ότι «τρώνοντας», ο αρχηγός, το «μεγάλο ψάρι», θα υποχρεώσει τα μικρότερα ψαράκια να λουφάζουν.